

**A Magyar Pedagógiai Társaság álláspontja
az Óvodai Nevelés Országos alapprogramja
átdolgozásának legújabb változatáról**

A Magyar Pedagógiai Társaságnak az óvodai nevelésben (kisgyermeknevelésben) érintett szakosztályai, tagozatai vezető aktivistáinak, szakembereinek aktív részvételével lezajlott elemzések nyomán az alábbi álláspontot osztjuk meg az illetékesekkel, illetve az érintettekkel, a nyilvánossággal.

Az ONOAP tervezete - a bevezetőben ígértekhez híven - megtartotta a magyar óvodai nevelés értékeit. Számos, előző dokumentumokból átvett szemlélet, gondolat és mondat maradt a régiből ebben az újban. Ugyanakkor léteznek olyan fogalmak, szavak, amelyek korrekcióra szorulhatnak, vagy olyan hiányosságok, amelyeket könnyű pótolni.

Két olyan sarkalatos - és veszélyeket hordozó - jelentős változtatást érzékelünk. Mindkettő alapjaiban határozná meg - s nem feltétlenül a gyermekek javára - a mindennapok óvodai gyakorlatát, a gyerekek óvodai „pályafutását”. Ez a kettő összefügg.

A *vegyes csoportok* megszüntetésére irányuló törekvésnek van egy technikai nehézsége is, ugyan ennek bevezetésére az adott óvodák kaptak egy év haladékat. A megvalósításhoz a jelenlegi szakemberlétszámon, szakembernormákon felül óvodapedagógusok, gyógypedagógusok, fejlesztők szükségesek. Ennél fontosabb a hosszútávú pedagógiai hatások megszűnése. (Elfogadható, hogy nem a vegyes csoportok általánossá tétele a kívánatos cél, de mindenképpen a lehetőség meghagyása, ott, ahol erre igény és mód van, ahol e gyakorlat bevált.) A vegyes életkorú csoportok szocializációs előnyeit a korosztályos csoportokban nem lehet pótolni. A testvérek (ha a szülők és a pedagógus egyetért) együtt járhatnak. A kicsik utánozzák a nagyokat, a nagyok segítik a kicsiket, az együttlét természetes, hasonlít a családhoz stb. Ezeknél még nagyobb előny az, hogy mind a beszoktatás (befogadás), mind az iskolába engedés könnyebb és jelentősen hatékonyabb, hiszen mindkét esetben kevesebb gyereket érint.

A megoldás a differenciálás, az, amit az új ONOAP is javasol abban az esetben, ha csak egy, vagy kétcsoportos az óvoda. Differenciálni minden gyereket szükséges! Az egyéni és a csoportmunka keretén belül ez megvalósítható és megvalósítandó. Ehhez pedig arra a *módszertani szabadságra* van szükség, ami a jelen változatból kimaradt.

A vegyes csoportok megszüntetése, illetve a nagycsoportos gyerekek *iskolára előkészítése* további szakmai kérdéseket, vet fel. Elsőként azt kell kiemelni, hogy az iskolaérettség (helyesebben és szakszerűen: iskolakészültség) elérése hosszú, 3-4 éves folyamat. Nem a nagycsoportos gyermeket kell külön „kisiskolásítani”, hanem az egyéni bánásmóddal, a teljes óvodai élet során olyan helyzetekbe hozni, ami biztosítja fejlődését. Az egyéni szükségletek, képességek, készségek és a családi háttér mind-mind befolyásolja ezt. Emlékeztetünk arra, hogy az óvoda-iskola puha átmenetére már a 80-as években - igaz más fenntartói konstrukció mellett - voltak eredményes

kísérletek (pl. A pécsi Apáczai Nevelési Központ óvodaiskola-innovációja). A homogén életkori csoportok megbontásával járó csoportváltás indokolatlan érzelmi törést, szocializációs nehézségeket okozhat a gyerekek számára.

Nagyon kevés az a kisgyermek, akit az fejleszt, hogy *le kell ülnie* 'dolgozni' (foglalkozni). Sem az idegrendszer fejlődése, sem pedig a csontosodási folyamat nem alkalmas arra, hogy kiemelt élethelyzetben tanuljon az óvodás gyermek. A tanulást viszont élvezheti is és fejleszti is őt az, ha az *óvodai játékhelyzetbe integráltan*, egyéni, vagy kiscsoportos szituációban, a csoport életébe ágyazva történik meg. Ennek megvalósításhoz is indokolt a jelen változatból kimaradt módszertani szabadság.

Végül szükséges megemlíteni azt is, hogy a gyermek óvodásként lép az iskolába. Iskolássá az iskolába lépése első napját követő türelmes pedagógiai folyamatban válik.

Az *elektronikus mérés* lehet nagyon jó. A szövegből nem derül ki, hogy ki mér, milyen módszerrel és mit. Aggodalomra ad okot az, hogy a szociális és érzelmi kompetenciákat - amelyek az iskolaérettség (iskolakészültség) szempontjából elengedhetetlenül fontosnak tekintendők – hogyan lehet mérni. Az is alapvető kérdés, hogy a mérés eredménye dönti-e el majd azt, hogy a 6 éves kisgyermek megy-e iskolába, vagy sem. A mérés jelentőségét nem megkérdőjelezve hangsúlyozni kell, hogy az iskolába lépéshez szükséges kritériumok nem állapíthatók meg egy-egy elektronikus vizsgálatból. Ezek az eredmények mindössze kiegészíthetik, befolyásolhatják a gyermek ismeretét.

Miközben teljes szívvel azonosulunk az óvodai nevelésnek jeles hagyományainkhoz kötődő "anyanyelvi kultúrája" hangsúlyozásával (ennek nemcsak a 'nemzeti identitás' szempontjából van jelentősége, hanem az individuális fejlődésben is meghatározó), óva intünk a neofolklorizmus értékeinek monopolhelyzetbe hozásával. Nem szabad kifelejteni az óvodásgyerekek többirányú fejlesztéséből az *éneklés* hangsúlyait! A '*néptánc*' kifejezéssel a korosztály esetében amúgyis óvatosan kell bánni, sok kiváló szakember a kisgyermekkorú folklórhagyományokat inkább 'ritmikus játékokként' definiálja. Emlékeztetünk a magyarországi kultúra sokszínűségére, hagyományos interkulturalitására (nemzetiségeink, a nyitott társadalmak korszakában a hazánkban is egyre több külföldi kapcsolattal rendelkező, nem magyar apával vagy anyával rendelkező családok gyermekei játékhagyományaira, s a média hatása is kiiktathatatlan), mindezek miatt ne zárkózzunk el doktriner módon a modern populáris mozgáshagyományok előtt sem.

Mindent összefoglalva kiemeljük mint elengedhetetlen normát a

- módszertani szabadság, szakmai autonómia hangsúlyozását

- csoportszervezés adaptivitását

- az 'iskolára felkészítés' különfeladatként való megjelenítése veszélyeit

- a gyermekvédelmi funkciók kiemelésének megrősítését - az ENSZ GYermekjogi Egyezményének szellemiségében

- a neofolkorizmus helyes hangsúlyainak komplex szemlélettel való őrzését
- a képzés igényességének és létszámnormák biztosítását
- a gyermekek fejlődésének folyamatos nyomon követését a fejlődést nem zavaró eszközrendszerrel.

A tervezet szövegéhez közvetlenül csatlakozó észrevételeket jelen állásfoglaláshoz csatoljuk. (A csatolt szövegek többnyire felidézik a hatályos ONOAP szöveghelyeket is.)

Üdvözlendő a cél, amely az óvoda és az iskola közötti átmenet zökkenőmentes biztosítására irányul, azonban a tervezet alapján egyértelmű, hogy a homogén csoport preferálásával és a "korosztályszerű" megközelítéssel (ismét) iskolásítunk, ami aggályos szakmai szempontból (egyéni szabott fejlesztés, differenciálás, módszertani variabilitás tekintettel az Alfa generációra (tudjuk, hogy nem illik tudományos körökben használni a fogalmat, de 3 év múlva a 'Béták' lesznek óvodások) prioritása kerülhet háttérbe és megvalósulásra, s e generációs jellegzetességek figyelemmel kísérése és figyelembevétele fontos feladat.

A standard mérőeszköz, mérési szempontok tekintetében jellemző bizonytalanság és információhiány miatt eleve nehezebben lehet véleményezni a most javasolt módosításokat is (ha nem Difer, akkor az OviKRÉTA szempontjai alapján terveződik? - bízunk benne, hogy a ténylegesen megvalósuló személyre szabott fejlesztés gyakorlata nem lesz áldozata az adminisztrációs kötelezettségnek.?)

Az már szinte mellékes, hogy várhatóan feszültségek generálódnak a 3-nál több, heterogén csoporttal működő intézmények életében (pl. óvodapedagógus személye a homogén csoportban - áldás vagy átok?; iskolaköteles, de óvodában maradó gyermekek helye, csoportja; viszonylag gyors "visszatérés" a homogén csoportszervezéshez vagy egyéb, időben hosszabb folyamattal megtartani a most működő heterogén csoportokat?)

*

Ad Bevezető

-b) a gyermek nevelése elsősorban a család joga és kötelessége, és ebben az óvodák kiegészítő, esetenként hátránycsökkentő szerepet töltenek be,...

- A "hátránycsökkentő" szó nem helyes! Egy-egy sajátos élethelyzet, (SNI, HHH, etnikai, stb. eltérés nem minden aspektusa hátrány, csak a többségtől eltérő. Helyette: a fejlődést segítő

Az Alapprogram szerint az óvodai nevelésben megjelenhetnek a különböző – köztük az innovatív – pedagógiai törekvések.

- "innovatív programok"; kifejezés nehezen értelmezhető. Ki szerint, melyik az, mitől nevezhető egy eltérő program innovatívnak? Helyette: valid, vagy kipróbált, vagy érvényes, vagy újszerű, vagy eltérő hangsúlyú

Ad Gyermekkép

és meglévő hátrányai csökkenjenek.

- A hátrányai csökkenjenek kifejezésről, ld. a bevezetőben. Helyette: és meglévő képességei, készségei fejlődjenek.

Ad Óvodakép

Az óvodában, miközben az teljesíti a funkcióit (óvó-védő, szociális, nevelő-személyiségfejlesztő), a gyermekekben megteremtődnek a következő életszakaszba (a kisiskolás korba) való átlépés belső pszichikus feltételei.

- "(Óvó-védő, szociális, nevelő, személyiségfejlesztő)" felsorolás zárójelben van, pedig lényeges. Ne legyen zárójel, inkább legyen felsorolás-szerű.

Az óvodai nevelés célja az, hogy elősegítse a gyermekek sokoldalú, harmonikus fejlődését, a személyiség kibontakozását, a hátrányok csökkenését, az életkori és egyéni sajátosságok, valamint az eltérő fejlődési ütem figyelembevételével

- Itt is szerepel a "hátrányok csökkentése". Helyette: fejlődést segítő, vagy fejlődés biztosítását
- különös tekintettel a mással nem helyettesíthető játékról -
így szerepel a játék, gondolatjel között. A gondolatjel hangsúlytalan. Helyette: két vessző között szerepeljen ez a mondatrész. A játék hangsúlyossága miatt.

Ad Az érzelmi, az erkölcsi és az értékorientált közösségi nevelés

2. A szocializáció szempontjából meghatározó a közös élményeken alapuló tevékenységek gyakorlása, a gyermek erkölcsi tulajdonságainak (mint például: az együttérzés, a segítőkészség, az önzetlenség, a figyelmesség) és akaratának (ezen belül: önállóságának, önfegyelmének, kitartásának, feladattudatának, szabálytudatának), szokás- és normarendszerének megalapozása.

Ne legyenek zárójel, lényegesek ezek a felsorolások. Helyette kettőspont (:) és a felsorolás

Ad IV. AZ ÓVODAI ÉLET MEGSZERVEZÉSÉNEK ELVEI

Személyi feltételek

4. A sajátos nevelési igényű gyermek fejlesztése speciálisan képzett szakember közreműködését igényli.

Fel kéne sorolni, hogy ki. Tehát: gyógypedagógus

(Mert az SNI-s gyereket ne fejlesztőpedagógus és/vagy ne gyógypedagógiai asszisztens fejlessze.)

És azt is ide kéne beírni, hogy: a szakszolgálatban megállapított óraszámában.

Ad Az óvodai élet megszervezése

1. A gyermek egészséges, a tevékenységekben megnyilvánuló fejlődéséhez, fejlesztéséhez a napirend és a hetirend biztosítja a feltételeket, melyek a megfelelő időtartamú, párhuzamosan is végezhető, differenciált tevékenységek, valamint a gyermek együttműködő képességét, feladattudatát fejlesztő, növekvő időtartamú (5–35 perces) csoportos tevékenységek tervezésével, szervezésével valósulnak meg. A napirend igazodik a különböző tevékenységekhez és a gyermek egyéni szükségleteihez, valamint tekintettel van a helyi szokásokra, igényekre.

- Innen, a felsorolásból hiányzik a mikrocsoportos (vagy kiscsoportos), és az egyéni feladatvégzés. A csoportmunka is és az egyéni feladatvégzés is nagyon fontos, hogy benne legyen!

A legalább három óvodai csoporttal működő óvodákban a gyermekek – amennyiben létszámuk eléri a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 4. mellékletében meghatározott csoportlétszám minimumát – a tanköteles korukat megelőző nevelési évben az iskolai oktatásban való sikeres részvételük érdekében azonos életkorú gyermekekből álló óvodai csoportban vesznek részt az óvodai nevelésben. Ha a gyermekek létszáma nem éri el a törvényben meghatározott minimális létszámot, akkor a tanköteles korukat megelőző nevelési évet töltő gyermekek saját csoportjukon belül differenciált nevelésben vesznek részt.

- Az azonos életkorú csoportok, kiemelten a nagycsoportban, a cél, nem a vegyes csoport. Ez a szociális kompetenciák fejlődése szempontjából nem indokolható.

- A tiszta (homogén) nagycsoportban is differenciálni kell (ld. alább.)

- Alatta ott van, hogy ahol csak egy csoportos az óvoda, vagy nem szervezhető a tiszta (homogén) csoportok, ott differenciálni kell. Mindenhol kell differenciálni. Ezt a tiszta (homogén) csoportokhoz is oda kellene írni.

8. A gyermekek fejlődésének vizsgálata céljából a tanköteles kor betöltésekor nevelési évben diagnosztikus mérési rendszer alkalmazható.

- "elektronikus, diagnosztikus mérés" alkalmazható. Feltételes mód? Ha nem, akkor mi? Ki dönti el? És: milyen mérés? Fel kellene tüntetni, hogy valid, bemért, standard, módszerrel, és melyikkel? Ugyanitt: fel kellene tüntetni, hogy ki (kik) mérhet(nek). Az óvodapedagógus mér? Vagy? Milyen szakember? Ehhez még: Mit mérnek? Ezt is fel kell tüntetni!

Valamint azt is, hogy a szociális kompetenciákat - ami legalább annyira fontos az iskolába lépésnél, mint a kognitív, verbális, mozgásos funkciók - miképp mérik. Azaz: az iskolaérettség (iskolakészültség) egyik kritériumának vagylagos, és ismeretlen típusú mérése (bármilyen, vagy semmilyen) nem lehet esetleges az iskolába lépésnél.

Ad Az óvoda kapcsolatai

2. Az óvoda kapcsolatot tart azokkal az intézményekkel, amelyek az óvodába lépés előtt (bölcsődék és egyéb szociális intézmények), az óvodai élet során (pedagógiai szakszolgálat intézményei, gyermekjóléti szolgálatok, gyermekotthonok, egészségügyi, illetve közművelődési intézmények), és az óvodai élet után (iskolák) meghatározó szerepet töltenek be a gyermek életében. "(pedagógiai szakszolgálat,)" stb. sok van felsorolva, zárójelben. Nem kell a zárójel! Nem példák ezek, hanem éppen ezekről van szó. Legyenek felsorolva!

Ad V. AZ ÓVODAI ÉLET TEVÉKENYSÉGI FORMÁI ÉS AZ ÓVODAPEDAGÓGUS FELADATAI

Ad Játék

- Hiányzik az egész részből, hogy a játék a szocializáció alapja, az együttműködés, az önmaga érvényesülésének, képességeinek, készségeinek követése, a másokra való figyelem. Ez mind a

játék során fejlődik. És még ide: Ezek - a játék során fejlődő képességek és készségek – mind az iskolára való felkészülést (is) segítik erősíteni.

Verselés, mesélés

Az egész szövegrészből hiányzik a külföldi mesék, akár népmesék, hiányzik a kortárs- mese, a kortárs gyermekirodalom

Ének, zene, népi játék, tánc

5. Az ének, a zene, a népi játék, a néptánc, a néphagyomány, az ünnep meghatározó szerepet tölt be a nemzeti nevelésben, az élményalapú érték közvetítés eszközével, korosztályi sajátosságokra építve.

6. Az éneklés, zenélés, népi játékok, néptánc a gyermek mindennapi tevékenységének részévé válik a felnőtt minta spontán utánzásával. A néptánc szó elé kéne írni, hogy gyermeknéptánc. (A felnőtt néptánc véletlenül se jelenjen meg egy-egy ünnep alkalmával, miközben a gyermeknéptánc, gyermektánc nagyon fontos.)

- Itt megjelenik a kortárszene (ami jó), de hiányzik a szomszéd népek dalai (zenehallgatás, és/vagy tanulás céljából).

- Hiányzik még: a hagyományos ének-zene módszertani gyakorlati megvalósulása mellett (nem helyette!) az Orff, Kokas-, Sály-, Apagyi- és hasonló módszerek. Ezek célja a kreativitás fejlesztése.

Ad Rajzolás, festés, mintázás, kézi-munka

1. A rajzolás, festés, mintázás, építés, képalakítás, a kézi-munka mint az ábrázolás különböző fajtái, továbbá a műalkotásokkal, a népművészeti elemekkel, szokásokkal, hagyományokkal, nemzeti - és európai, valamint globális szimbólumokkal, az esztétikus tárgyi környezettel való ismerkedés fontos eszköze a gyermeki személyiség fejlesztésének. A gyermeki alkotás a belső képek gazdagítására épül. Az óvodai nevelésben törekedni kell a gyermeki alkotások közösségi rendezvényen való bemutatására és a tehetségek felismerésére.

(A szaknyelv a tehetségek terminus helyett a *'tehetségigéret'* kifejezést használja, itt hívunk fel a Gardneri - többféle - tehetségfelfogásra, ne szorítkozzék az esztétikai kifejezőmódokra.

- A szokásokkal, műalkotásokkal (stb.) ismerkedésnél oda lehet írni, hogy múzeumlátogatások, skanzenek, stb...) Ez lehet zárójelben.

Ad Mindennapos mozgás

- kiemelt szerepet kap a "népi játékok" és a "néptánc". Ez utóbbihoz kéne egy pontosító jelző.

(Ld. ének, zene résznél írottak.) pl. így: a *gyermekmozgás-kultúrájához illeszkedő* néptánc.

Ad Külső világ tevékeny megismerése

- A fenntarthatóságra nevelés kifejezést érdemes bevenni az elejére, ahol helyesen ott van a "védelme" szó.

Ad Munka jellegű tevékenységek

- Helyes, hogy összeveti a játékkal! - De hiányzik, hogy a tanulással is összevethető, Azaz: a játék és a tanulás között van, nevelőértéke ebben rejlik.

Tehát: szoros kapcsolata van a tanulással is, mert felelősségvállalásra nevel, együttműködést igényel, célorientált (célirányos), és irányítást, és/vagy segítséget kívánhat.

Ad Tevékenységekben megvalósuló tanulás

- "nem szűkül le az ismeretszerzésre..." Ez helyes. De negatív mondat ne legyen a szövegben (eddig egy sem volt)! Helyette: Az ismeretszerzésen kívül....

- Az egyéni értékelés - helyesen - benne van. De innen hiányzik az önreflexió, vagy az önértékelésre nevelés

Ad VI. A FEJLŐDÉS JELLEMZŐI AZ ÓVODÁSKOR VÉGÉRE

3. A lelkiileg egészségesen fejlődő gyermeknél...

- A felsorolásból hiányzik az *együttműködés igénye és képessége*

A b pont után lenne jó ezt beírni c, pontként (Így a meglévő c pontból d pont lesz).

5. Az óvodáskor végére a gyermekek szociálisan is éretté válnak az iskolára.

- Innen hiányzik: az együttműködés során kialakul a reflexióra és az önreflexióra való igény és képesség. Azaz: igény a másik gyerek munkájának figyelembevételére, illetve a saját maga munkájára történő rálátás is.

Vagy a b, ponthoz lehet kapcsolni, vagy megjelenhet c pontként is.

8. A sajátos nevelési igényű gyermekek esetében folyamatos, speciális szakemberek segítségével végzett pedagógiai munka mellett érhető csak el a fentiekben leírt fejlettség.

- Hiányzik, hogy mindez: a szakember és az óvodapedagógus együttműködésével, valamint a szülők folyamatos bevonásával érhető csak el. Ez a kettő lehet külön mondatban is.

9. A kiemelt figyelmet igénylő gyermekek iskolaérettségi kritériumai tükrözik a befogadó intézmény elvárásait az iskolába kerülő gyermekekkel szemben."

Ugyanez hiányzik: Azaz: Hiányzik, hogy mindez: a szakember és az óvodapedagógus együttműködésével, valamint a szülők folyamatos bevonásával érhető csak el. Itt is lehet a szülőkre vonatkozó rész külön mondatban.

*

Szomorú látni, hogy minden korszak csak egyetlen választ ad az iskolakezdési kudarcaira, hogy az óvoda nem megfelelően dolgozik, s az az anakronisztikus iskola, amely képtelen alkalmazkodni a változó gyermekekhez, az abszolút jó, mi pedig az óvoda a dilettáns, akinek mindig meg kell mondai mit csináljon. S azt alapvetően az iskola diktálja, mely utóbbiról tudjuk, hogy a korszerű pedagógiai kihívásokkal nehezebben bírkózik, mint a 'hungaricumnak" tekintendő magyar óvodapedagógiai hagyomány!

*

363/2012. (XII. 17.) Korm. rendelet az Óvodai nevelés országos alapprogramjáról

JELLENLEGI:

1. Az óvodában a környezet hangjainak megfigyelése, az ölbeli játékok, a népi gyermekdalok, az éneklés, az énekes játékok, a zenélés örömet nyújtanak a gyermeknek, egyben felkeltik zenei érdeklődését, formálják zenei ízlését, esztétikai fogékonyságát. Az élményt nyújtó közös ének-zenei tevékenységek során a gyermek felfedezi a dallam, a ritmus, a mozgás szépségét, a közös éneklés örömét. A népdalok éneklése, hallgatása, a gyermek-, néptáncok és népi játékok, a hagyományok megismerését, továbbélését segítik. Az óvodai ének-zenei nevelés feladatainak eredményes megvalósítása megalapozza, elősegíti a zenei anyanyelv kialakulását.

2. Az énekes népi játékok és az igényesen válogatott kortárs művészeti alkotások fontos eszközül szolgálnak a gyermek zenei képességeinek (az egyenletes lüktetés, ritmus, éneklés, hallás, mozgás) és zenei kreativitásának alakításában.

3. A zenehallgatási anyag megválasztásánál az óvodapedagógus figyelembe veszi a nemzetiségi nevelés esetében a gyermekek nemzetiségi hovatartozását is.

4. Az éneklés, zenélés a gyermek mindennapi tevékenységének részévé válik a felnőtt minta spontán utánzásával.

TERVEZET:

Ének, zene, népi játék, tánc

1. Az óvodában a környezet hangjainak megfigyelése, az ölbeli játékok, a népi gyermekdalok, az éneklés, az énekes játékok, a zenélés örömet nyújtanak a gyermeknek, egyben felkeltik zenei érdeklődését, formálják zenei ízlését, esztétikai fogékonyságát. Az élményt nyújtó közös ének-zenei tevékenységek során a gyermek felfedezi a dallam, a ritmus, a mozgás szépségét, a közös éneklés örömét. A népdalok éneklése, hallgatása, a gyermek-, néptáncok és népi játékok, a hagyományok megismerését, továbbélését segítik. Az óvodai ének-zenei nevelés feladatainak eredményes megvalósítása megalapozza, elősegíti a zenei anyanyelv kialakulását.

2. ~~Az énekes~~ A népi játékok és az igényesen válogatott magyar kortárs művészeti alkotások fontos eszközül szolgálnak a gyermek zenei képességeinek (az egyenletes lüktetés, ritmus, éneklés, hallás, mozgás) és zenei kreativitásának alakításában.

3. A zenei anyag többsége a naptári évhez, a természet jelenségeihez, az évszakok változásaihoz, az emberi élet fordulópontjaihoz, valamint különböző – állami, egyházi, jeles – ünnepekhez fűződik.

4, 3. A népi játék, gyermekdal, néptánc és ~~A zenehallgatási anyag~~ megválasztásánál az óvodapedagógus figyelembe veszi a nemzetiségi nevelés esetében a gyermekek nemzetiségi hovatartozását is.

5. Az ének, a zene, a népi játék, a néptánc, a néphagyomány, az ünnep meghatározó szerepet tölt be a nemzeti nevelésben, az élményalapú érték közvetítés eszközével, korosztályi sajátosságokra építve.

6, 4. Az éneklés, zenélés, népi játékok, néptánc a gyermek mindennapi tevékenységének részévé válik a felnőtt minta spontán utánzásával.

Jelmagyarázat:

~~vastagon szedve és áthúzva~~, amit a tervezet „alkotója” kivett a jelenlegi rendeletből pirossal, vastagon szedve, amit beleírt, nem tudni, mely szakmai szervezettel/fórummal egyeztetve (?)

Kapcsolódó kérdések

Mi a kisgyermekkor zenei nevelés célja, feladata és mennyiben járulnak ehhez hozzá a tervezetben leírt új tartalmak?

Milyen alapon helyezi előtérbe a népi játékot és veszi ki a jelenlegi rendeletből az „énekes” szót Kodály (?) országában? (Lehet, hogy egyre kevesebben képesek énekelni?)

Miért látja el a kortárs művészeti alkotásokat a „magyar” jelzővel? Ami nem magyar (vagy netán nem kortárs?), az nem lehet élményt nyújtó/élmény alapú érték közvetítés (bármit is jelentsen ez...)? Itt bőven

elég volt a korábbi „IGÉNYESEN VÁLOGATOTT” jelző, mely sajnos eddig sem volt akadály azoknak, akik nem tudták ezt értelmezni...

Milyen alapon került ki a „zenehallgatás” mint művészeti tevékenység a tervezetből?

Tudatában van-e a tervezet írója annak, melyek az esztétikai tevékenységek fajtái és ezeknek milyen jelentőségük van kisgyermekkorban?

A tevékenységforma nevében a „tánc” szó szerepel, majd végig kizárólagosan „néptánc”, ami nem néptánc, az nem tánc? Mennyiben járul ez hozzá a gyermekek kreativitásának alakításához?

Ismerik-e és alaposan tanulmányozták-e a tervezet írói Falvy Károly: Ritmikus mozgás - énekes játék című könyvét, mely alpmű és mely a gyermek mozgásfejlődésének folyamatához kapcsolja az egyes mozgásformákat (fejlődési szakaszok szerint)? Vajon miért? És Tamásiné Dsupin Borbála kutatásait?

Sajnos úgy gondolom, hogy a tervezet zenei része jelenlegi állapotában nem lesz képes megálljt szabni a „ramszamszámoknak”, a Pápai Joci dalára történő évszóróknak, az igényes népzeneire történő „néma” (a gyerekek már nem is énekelnek!), betanult, „nyögve nyelvős”, agyon gyakorolt, tán az óvodapedagógus által élvezett (?) koreográfiáknak, a tandalok terjedésének és még sorolhatnám. Nem beszélve mindazon kutatások és tudományos eredmények mellőzéséről, melyek a zenei nevelés transzferhatását igazolják több szintéren és NEM a tervezetben említett „új” tartalmakhoz köthetők.

A Kodály Zoltán és Forrai Katalin nevével fémjelzett kisgyermekkorai magyar, nemzeti alapokon nyugvó zenei nevelés nem - vagy nem csupán - a néptáncoktatás miatt híres és elismert hungarikum Európa- és világszerte.